

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst kompilowany uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, sygn. RK 45/28, k. 99v

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 39, 37 cz. II [Gn. 37]

[39] [k. 100] C[apitulum] XXXVII. Si^a se duo mutuo vulneraverint et ambo coram iudicio comparent et querulose proponant, et querimonia usque ad iudicium dilata. <solidus vi duos grossorum b>

[37 cz. II] qui primo querulatus fuerit, moriatur ab hiis vulneribus, mortuus ad iudicium portetur, et alter vulneratus eciam ad iudicium compareat, et unus mortui cognatus loquatur super vulneratum cum testimonio, quod ipse suum affinem occiderit, et pro eo petat iudicium. Extunc ille petat satisfaccionem de iure et ostendat suam innocenciam cum testimonio evadendo homicidium. Si hoc, ut iuris est, protestabitur, propius est evadere, quam ille ipsum vincere possit, quia ambo coram iudicio querimoniam inceperunt. Sed suum testimonium debet sic procede, quod initium contencionis illius fuerit, et non suum. Et si quos suos testes incontinenti habere non poterit, terminum sex ebdomadarum acquirit, tunc facilius potest evadere metseptimus^c homicidium, quam cum testimonio ipsum vincere possit. Si autem ille ipsum monomachaliter alloquutus fuerit, extunc pro suo collo pugnare oportebit.

^a ozdobny inicjał S wysokości dwóch wersów, in rubrum; ^b na górnym marginesie, ręką odmienną od autora podstawy; ^c metviius

[hasła: zranienie wzajemne, sąd, skarga, odroczenie, krewny, poręczenie, gwar, zabezpieczenie, termin, bliższość do dowodu, niewinność, zabójstwo, uwolnienie od skargi, pojedynek sądowy]